

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

מסורת הש"ס

(א) 'ע'י' ח'י' מ'ק' כח: ד'ה' (ב) 'ע'י'ב' (ג) ס'א' ח'ט' מה'ר'ש"ל (ד) [ל'ק'מ'ן] (ה) (ו) 'ע'י'ס' כ'ח'ס' ד'ה' (ז) ל'א' מ'י'כ'ט'א' ו'כ'י' (ח) כ'ש'כ'ה' (ט) ד'ף' כ'ה: (י) 'ע'י'ט' ח'ס' ש'כ'ה' כ'ה' ד'ה' כ'ר'ת' (כ) [ל'פ'ט'י' ה'י'ר'ק'א' ר'כ'א']

גליון הש"ס

רש"י ד"ה אחרת מאמו
וכו' וילפנת, לקמן ד' ה'
ע"כ: תוס' ד"ה אשת
אחי מאמו וכו' יש כה
ברת, ע"ן כרמות דף י'
ע"כ תד"ס לשם אמו:

חמש עשרה נשים פוערות לרופאין. דתמי [סופא] שם
היתה אחת מהן נשאה לחזי ולו אשה אחת ומת
בכל בני שמהן פטורות. וטעמא יליף בגמרא [ג:] ולרוב לרופאין
עד סוף העולם. צמת' מפרש: חסות. שמה בעלה ונשאה
אחיו ומת בכל בני: ואם חמיו
ואם חמיו. שמהן אסורות לו משום
ערוב דכתיב (ויקרא יח) ערות
אשה ובתה לא תגלה את בת בנה
ואת בת בתה ויש בכלל זה חמיות
ואם חמיו ואם חמיו דכמפרש
(ואולי) כללו הן הנשפין (מסדרין
ד' עה.). ובתו (ב) בתו ובת בנו) דהכל
בבתו מאוסקו קמריי וכן בת בתו
ובת בנו דאילו בתו מאוסקו היינו
בת אשתו דכיון דכתיב (ויקרא יח) אשה
ובתה לא שנה ממני ל"ש מאיש
אחר אבל בתו מאוסקו לא ילפא
ליה מהכלל דאשה ע"י קדושין משמע
שהוא חישוב ומקרא אחריתי נפקא
דמפרש בגמרא (ד): אסור חמיו.
משמע לחזי מאביו ומת סוף חמיו.

אמרו שנשאה אחיו מאביו שאין חיוב יבום אלא בחייו מן האב
 ודכתיב (דברים כה) כי יבאו אחים יחדיו * וילבשין אחיה אחיה מבני
 יעקב מה להלן מן האב אע"פ שאין מן האב הי"ל ל"ש: ואם אספיו
 יעקב, שמת ונשאה אחיו מאביו שהיה נשוא אללו ואת אשת בנים
 וינפלה לפני יבם זה לייבום אסורה לו לפי שהיה אשת אחיו מאמו
 חתולה ואסורה לו עולמים דכתיב (ויקרא יח) ערות אשת אחיך ודרשין
 לה בפי' האב על יבמתו (נחמן דה) אחיך ציון מן האב ציון מן האם:
 ואם

בנדיהם מללרור אלל על אפי הן מלל דמנתינ קאי ואמר
ממע אלל מרי ואפלי הן מלל קמברל נפקי דלרתה מיט אסור
ואסור לרה אחרת דנקמוס ערוה קמברל. פי' בנדיהם ב
בנו ולין וזי הא דקלמר בנמ' (מקום דף ט:) רב יהודה מרננס מחמוות
אלל שימל בני דיראלל וכן דמנו כיון דנאונסין קל משמלת
שפירס בנדיהם דלמנתינ קאי הא דקלמר בנאונסין קמיייר ואל בלל
נשואת אביו היינו אשת אביו ועוד דכידלל אמר בנמברל בנו ואולי
אין אכולה מנתינ קאי ע"כ איירי בנאונסין אלל ים לפרס בנאונסין
בדימור ורגליות האסורה וכן מומרת אלל בנדיהם איירי שפיר
וולל בנאונסין דל"כ מלי קלמר בנמברל כיון דמנתינ בנאונסין לא משכ
דלמיייר בנאונסין אלל לרי"י דכן בנו איירי בן מאונסין בן מן הנש
כרת דנחייבי ללזין סבר מלל דמנתי' דחוללת דלמנתינ כפ"ד (לקמן ד' ג.)
אלל אלול אשמו מייודתה ערוה ואפליין על דוגמ כרת כ' ורסק
יקח אל אשת אחיו בלשמת אחיו מחזיו הכחיו מדבר אלה אומר בלל
אחות אביו ואחות אמו ואשר אשת אחיו מה אחות אביו ואחות אמו
לה אישור קף אשת אחי ים לה יהיה ויש לה אישור וזו היא אשת אחיו
ומרתה ממנרת דלחלל למעוטי אשת אחיו ממנו דלן בן כרת דוחקת
לחלל ממנרת דלחלל כרת קף בלשמת אחיו מחזיו בלל לה גנים בחיי
לחלל מכאן בשעת אישורה בכתה קף אשת אחי וכן דרש ברש הנלל
כלל גדול קלמר דלחמוי יללל לחלק ודוחמו יללל לידון בערייר והדר
דוחמו ללזון ילללל למעט אשת אחיו ממנו דמה דוחמו בלשמת אחי
מחזיו קף יללל אחיו ממנו מחזיו ובתר ים דרש לה מנרת היא כרת
דלל אחל למעוטי אלל בערייר דכדיב דכחול קרל אלל כרת ים בנ
לע"ג דבדלות אלל ואחות אלל לא כתיב ערייר אהקישא דר' יונה דרש
כל העריות לומרנה ואל קרל בלשמת אחיו מחמו לקולל דמעט מנרת
דלחלל בנדיהם בדי שמים אלל לרי"י שומר אלל כרת
דלחלל בנדיהם (ד' דנדיהם) דמתי כ' ג' ומכיל ליה דמכיל אל נכרת
מדבר דכתיב (ס' ד') יתמו וס' יתמו וחולל על הש"ס שלנו דנמ"ד (ד'
שלנו דמיתה בדי שמים אחר כ' וקודם זמן כרת ג') ואל"ס לפי ריב"ז
כיון דמכרת לא שמעי' ערייר ולי' משום דמלשח אה שמעי' ערייר בכלל
וארי' משום דמלשח שמעתיא לעיל לין כל העריות מנרת לערלה לא
דלחלל אחי נדה היא': **אחרות** אשה. לין להקשות נדה תלמי
אשה אחרי כן דלל דמי דלחולל אשה ואלל עריות האיסור עומד
משמע בנדיהם כ"פ אל דברים (ד' ע:) דנתי יבוס היא דקלמר ר'
יבמתי דקדבתי מלזו כ' (ד') משמע דקי' לה ועוד נראה לחלק דלחולל
אשה אשת משום שומר דכדיב דכתיב (מח' ג') דלחלל בדי שמים
שם אחים אחרים אסורה לזה שמחה אשתו דלחלל ב' (ד') אחין (לקמן)
היא בלשמת אה שם לה גנים ואסורה דלן ז' דכתיב נוסח אל ים לה
לזריה להמעיט עשתיבס וגבי קטן לקמן בפרק ב"ש (ד' קא): (ד'
אסורה ליה ובתר ים שריא ליה ואלל אה כר כ' והס' נמי יללל
ממנרת שחול קטן ולינו רלוי בלחלל הו שפיר דמי נוסח

מכרת דשני מכרת דיומי מי נפיק. פיריש יתות פתאום. ותימה לפיריש הקונטרס אחאי לא פריך (ד' א"ג כיון שיש לה היתר

(א) ע"י בחוס' במז"ק כח: ד"ה בלע המוט שכתבו בו בשם הרב ר' יע

שלא יגדל מהם עדרים
עליהם ויבטחו בהם
ועליונים יאמרו להם
אל תפחדו מהם כי הם
עמו ועמיתיהם והוא
עמו ועמיתיהם והוא

[illegible]

ות דבני מי נפק. ויש לדחות כדפרישתי
ו טבילה מקרי יצמה יצא עליה אבל האי

ד"ר בלג המות שכתבו בו בשם הרב ר' יצחק מאורליינס, (ב) פיר בהקדמת המו"ר לם

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

ב.

עין משפט
גד מצודה

א א מ"י פ"ו מהל' יטס
הלכה יד סמג עשין לא
טוש"ע אה"ע סימן קעב
סעיף א:

תוספות ישנים

[illegible]

וְעַתָּה הֵנִי מֵתָהּ וְעַתָּה אֲנִי מֵתָהּ:

מ"א. (ד) ע"י נשמת דף זה בתוס' ד"ה נרת שתרלו כן.